

Sant Vicent Ferrer

Açf a les Covetes, igual que a tot el País Valencià, som molts els que tenim per nom Vicent (Tico, Cento, Vicentí...) en honor de Sant Vicent Ferrer. Pels qui no teniu una idea molt clara de qui va ser aquest frare dominic, que després arribà a Sant, açf trobareu una breu ressenya.

I dic breu perquè es moltíssim el que podríem escriure's d'aquest Sant, qui ademés té també el seu valor literari (que no comentarem) i llingüístic ja que sempre predicava amb la llengua del seu poble; un detall més per a tenir-lo com exemple.

Fill de Guillem Ferrer i Costanza Miquel, nascix a València l'any 1.330 Vicent Ferrer. El dia cinc de febrer de 1367 vestí l'hàbit religiós al convent de Predicadors de València i el sis de febrer de 1368 fa els vots. Des d'ara fra Vicent quede lligat a l'escola monàstica i apostòlica de Santo Domingo. Aquest sant fundà la seva orde de Predicadors amb el fi especial de la predicació i la salvació de les ànimes. El misteri sagrat de la Paraula es el fi primordial dels dominics.

Vicent Ferrer dedique tot el temps que puse al monestir a la oració i sobre tot al estudi, més tard completa el seu aprenentatge estudiant lògica a Barcelona, Filosofia a Lleida, teologia a Saragossa, Barcelona i Toulouse. Per fi, promogut pel Papa Clemente VII a petició del cardenal Pedro de Luna, li atorguen el grau de Maestro en Teologia, el major grau que pot conseguirse.

Entre 1.385 i 1.390 ensenyà a València com a lector de teologia a la Catedral.

Mort el Papa Clemènt VII el dia vint i vuit de setembre de 1.394 es elegít el cardenal Pau de Luna (Benedicto XIII) com a nou Papa i ensenyà a esfa portar al palau papal d'Avignon al nostre Sant. L'any 1398 Vicent Ferrer es troba greument malalt, a punt de morir. El dia tres d'octubre fa una visió: Nostre Senyor Jesucrist li encarrega evangelitzar el món. Mestre Vicent es cura immediatament i durant un any intenta convencer a Benedicto XIII quel deixe marxar. Per fi el vint i dos de novembre de 1.399 Sant Vicent comença la seva tasca predicadora arreu d'Europa.

Fins el 1.412 recorregué predicant el Delfinat, la Savoia, Lombardia, el Piemont, Suïssa, Lió, Gènova, Galícia, Sevilla, Toledo, El Rosselló, Catalunya, Múrcia, Castella i el Regne de València.

En aquest llarg peregrinatge en el qual el Sant predicava - gairebé cada dia, anava voltat d'un conjunt de penitents de tota classe i condició, que arribà al nombre de 10.000 persones. En aquesta companyia n'hi havia molta que només seguien un temps, però ni havia una quanta, de 150 a 300, que seguien sempre fra Vicent i onsevella, car s'havien de prou de béns i de vegades de lligams familiars. En arribar a una localitat eren allotjats per gents pietoses i vivien de caritat. A la nit feien processions i sovint, després predicava fra Vicent. Escriu encaixant diaconat els seus sermons

ja tenien fama per València i una seguidora li va demanar de quin llibre es servia per a fer tan boniques plàstiques i ell respondé sonyant un crucifix: "Germà, aquest es el millor llibre que tinc, i en ell troba tot el que predico".

Els sermons s'estructuraven de la manera següent: Abans d'enunciar el tema sobre el que anava a tractar invitava l'auditori a recitar un Ave Maria. Recomanava que es resés "amb gran reverència", havent de limitar-se a decantar el cançó per tal d'evitar fer so roli.

Mestre Vicent es queixava molt sovint que en el seu temps no es resia bé, correctament, com calia i així ho reclamava a l'auditori en el seu graciosa valenciana.

"Vosaltres, quant feu oració? Quant vos vestic e proueu la camisa per lo matí. Pater noster, e la una mànya, e xa, xa... Mariata posa l'olla! Pater noster... Oh, que bella oració! E quant vos botonau: Ave María, gratia plena, xa, xa, xa. No val res! Pater noster de llungol, ni val ni nou,

- E vosaltres dones, com feu oració?

- Senyor, quant me lligo e mestire les selles, e proueu lo mirall: Ave María, xa, xa, xa... No val res tampoc! Mes si quo val quant l'oració es fa devotament, agenollat, e levant la pensa a Déu".

Una vegada acabat el ràs, fet ja la senyal de la creu sobre l'auditori, el mestre anuncia el tema, ben sovint un passatge de les Sagrades

"Donde la vea, vale"

**CAJA
DE AHORROS Y MONTE DE PIEDAD DE
CASTELLÓN**

"AQUÍ ES DINERO"

SU TARJETA

CAJA CASTELLÓN

CAJEROS AUTOMÁTICOS

TAMBIEN ES DINERO
EN MUCHOS COMERCIOS *
Y GASOLINERAS *

* En todos los puntos de venta donde vea el distintivo que identifica la Tarjeta Caja Castellón.